

Sygn. akt V ACa 609/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – Wydział V Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Włodzimierz Gawrylczyk
Sędziowie:	SA Maryla Domel-Jasińska (spr.) SO del. Rafał Terlecki
Protokolant:	sekretarz sądowy Karolina Petruczenko

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko Skarbowi Państwa - (...) w K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 13 kwietnia 2015 r. sygn. akt I C 273/10

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

III. przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w B. na rzecz radcy prawnego P. B. kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych, powiększoną o stawkę należnego podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Na oryginale właściwe podpisy.

Uzasadnienie V ACa 609/15

Powód M. P., po sprecyzowaniu żądania pozwu, domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego Skarbu Państwa – (...) w K. kwoty 400.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz dożywotniej renty w wysokości 1.200 zł miesięcznie w związku (...)

(...) w K. powód przebywał w jednej celi z J. G., (...)

Powód opierał swoje roszczenie na art. 417 k.c. i podniósł, że doznaje ujemnych skutków(...)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu. Zarzucił, że z uwagi na okres (...)nie można jednoznacznie stwierdzić, w jakim czasie i w jakich okolicznościach doszło do (...), zwłaszcza że powód odbywał karę (...)J. G., aby wystąpić przeciwko Skarbowi Państwa o wysokie odszkodowanie.

Wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2015r. Sąd Okręgowy w B. oddalił powództwo i rozstrzygnął o kosztach procesu stosownie do wyniku sporu, w oparciu o art. 98 i 99 k.p.c.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd I instancji oparł na następujących ustaleniach faktycznych i wnioskach.

Powód odbywał karę pozbawienia wolności w (...) w K. (...)Przed marcem 2009r. powód przebywał w jednej celi z J. G.,(...). (...).

W czasie, gdy powód był osadzony w jednej celi z J. G., (...) D. B. usłyszał rozmowę pomiędzy nimi, w której powód nakłaniał J. G. (...). J. G. po tym fakcie został wezwany do złożenia wyjaśnień, (...)Na okoliczność usłyszonej rozmowy D. B. w dniu 13 lutego 2009r. sporządził notatkę służbową, którą przekazał wychowawcy K. S.. Wychowawca wezwał powoda na rozmowę w związku z treścią notatki, jednak powód zaprzeczył aby sytuacja opisana przez (...) miała miejsce i jednocześnie potwierdził, (...). W notatce służbowej z dnia 13 lutego 2009r. wskazano, że powód (...) Informację o takim działaniu powoda(...) D. B. uzyskał także od innych osadzonych, którym powód miał się chwalić, że tak postąpił. W późniejszym okresie osadzenia powoda w pozwanym (...)nie doszło do sytuacji,(...)

(...) rozmawiał o zdarzeniu z powodem, który zaprzeczył aby taka sytuacja miała miejsce. U Ł. W., o którym powód twierdził, (...)

(...)

(...)

Na podstawie opinii biegłego (...)

(...)

Biegły zwrócił uwagę, że termin wykonywanego u powoda (...)dzielił okres 4 miesiące, a następuje to faktycznie później, aniżeli (...)

(...)

(...)

Sąd Okręgowy odmówił wiarygodności zeznaniom powoda o możliwości (...)Twierdzenia powoda, jakoby było to zjawisko nagminne i powszechnie znane, są całkowicie nieuzasadnione, zwłaszcza że takie postępowanie mogłoby narazić samego lekarza (...). (...)

Z opinii biegłego wynikało stosunkowo małe prawdopodobieństwo (...) to powód zgłosiłby w tym zakresie skargę, czego jednak nie uczynił.

Z kolei w zakresie drugiej powołanej przez powoda okoliczności, z którą powód wiązał (...), Sąd Okręgowy stwierdził, że okoliczność ta nie znalazła żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym sprawy, a opierała się wyłącznie na twierdzeniach powoda. Nadto pozwany wykazał, że Ł. W., przynajmniej do czasu zakończenia (...)

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż brak było podstaw do przypisania pozwanemu odpowiedzialności mającej swoje źródło w art. 430 k.c. i art. 417 k.c. Przesłanki odpowiedzialności z powołanych przepisów winien był wykazać powód, w oparciu o art. 6 k.c., tj. wyrządzenie szkody przez personel

medyczny, zawinione działanie lub zaniechanie tego personelu, normalny związek przyczynowy pomiędzy tym działaniem lub zaniechaniem a wyrządzoną szkodą oraz wyrządzenie szkody przy wykonywaniu powierzonych czynności, przy czym do przypisania odpowiedzialności odszkodowawczej wystarczy choćby najmniejszy stopień winy. Do przyjęcia winy osoby, o której mowa w art. 430 k.c., nie jest konieczne wykazanie, że osoba ta naruszyła przepisy dotyczące bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzkiego, ale wystarczy, że wina tej osoby polega na zaniechaniu zasad ostrożności i bezpieczeństwa, wynikających z doświadczenia życiowego i okoliczności danego wypadku.

W rozpoznawanej sprawie powód nie wykazał jakiegokolwiek zaniechania po stronie(...)Twierdzenia powoda o tych zaniedbaniach okazały się gołosłowne. Twierdzeniom powoda przeczą, w ocenie Sądu Okręgowego, zasady doświadczenia życiowego, zaprzeczył im także świadek J. G. a także wnioski opinii biegłego A. K.. Nadto w pozwanym (...)nie stwierdzono dotychczas żadnych zaniedbań sanitarnych, z których można by było wyprowadzić jakiegokolwiek domniemanie faktyczne z art. 231 k.p.c.

Gołosłowne okazały się także twierdzenia powoda (...). Twierdzeniom powoda w powyższym zakresie zaprzeczyli świadkowie D. B. (...) K. S. (...) a przede wszystkim P. J., którego zawnioskował powód podając, iż wspólnie z tym świadkiem sprzątał celę. Skoro powód nie wykazał, aby faktycznie doszło do działania funkcjonariusza pozwanego, (...), to brak było podstaw do ustalenia odpowiedzialności pozwanego w oparciu o art. 417 k.c., co do zasady.

Powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności Skarbu Państwa w przytoczonych ramach stanu faktycznego, co wystarczało do oddalenia w całości powództwa. Jedynie na marginesie Sąd Okręgowy wskazał(...). Co prawda zarówno powód, jak i świadek J. G. temu zaprzeczyli, ale powód miał w tym interes, zmierzający do uzyskania korzystnego dla siebie wyroku, a także świadek G., który znał powoda, nie chciał mieć żadnych problemów z osadzonymi, stąd też i w jego interesie było zaprzeczenie tej okoliczności. Nie można też było nie zauważyć, że z lutego 2009r. a zatem z okresu w którym mogło (...), które w swojej treści powołują się na informacje uzyskane na ten temat od innych osadzonych.

Także biegły A. K. w swojej opinii wskazał, że (...)w B.. Istotne było w sprawie jednak to, że powód nie wykazał przesłanek odpowiedzialności pozwanego, co skutkowało oddaleniem powództwa w oparciu o art. 430 k.c. i art. 417 k.c. a contrario. O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 99 k.p.c. i przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, zasądając od powoda na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego. Sąd I instancji przyznał także od Skarbu Państwa pełnomocnikowi powoda ustanowionemu z urzędu, koszty nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej powodowi, w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, powiększone o należny podatek VAT.

Powód złożył apelację od powyższego wyroku, skierowaną przeciwko całości rozstrzygnięcia. Skarżący zarzucił:

- 1) błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na ustaleniu, że w trakcie pobytu w(...)w K. nie doszło do (...)
- 2) błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na ustaleniu, (...), podczas gdy powód i J. G. zaprzeczyli, aby takie zdarzenie miało miejsce;
- 3) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przez dowolną, niezgodną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a wręcz sprzeczną z jego treścią ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 400.000 zł, renty w kwocie 1.200 zł miesięcznie oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów nieopłaconej pomocy prawnej.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja powoda nie zasługiwała na uwzględnienie, gdyż zgłoszone w niej zarzuty nie były zasadne.

Sąd Okręgowy prawidłowo poczynił ustalenia faktyczne i dokonał należytej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, o której stanowi art. 233 § 1 k.p.c.

Za oczywiście bezzasadny uznać należało zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, polegającego na ustaleniu, że nie doszło (...) K., gdyż takiego ustalenia Sąd I instancji nie dokonał. Wręcz przeciwnie, w ślad za wnioskami opinii biegłego A. K. Sąd ten ustalił, że (...) K. (k. 490 in fine). Okoliczność z. nie przesądzała jednak sama w sobie o odpowiedzialności pozwanego wobec powoda w oparciu o art. 430 k.c. i art. 417 k.c., na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy.

Nie można było podzielić poglądu skarżącego, że(...)

(...)

Zasadnie uznał Sąd Okręgowy, że największym (...), gdyż na to właśnie zdarzenie, jako najbardziej prawdopodobne(...), wskazał w swojej opinii biegły A. K.. Zaprzeczenie zdarzeniu przez powoda i świadka J. G. zostało ocenione przez Sąd I instancji jako nie zasługujące na wiarę, zaś Sąd Apelacyjny ocenę zeznań tych osób w pełni podziela. Z kolei zeznania świadków D. B. i K. S. oraz treść sporządzonych przez tych świadków w lutym 2009r. notatek służbowych zaistnienie zdarzenia (...)i J. G. w dużym stopniu uprawdopodobniły.

Nie znajdując uzasadnionych podstaw do uwzględnienia zarzutów i wniosków skarżącego Sąd Apelacyjny oddalił apelację, w oparciu o art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego, obejmujących koszty zastępstwa procesowego strony pozwanej w tym postępowaniu, rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c., przez zasądzenie ich od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, zaś o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, na podstawie § 15 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 7 i § 12 pkt 1 ust. 2 oraz § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz.U. z 2013r., poz. 490, zm. Dz.U. z 2015r., poz. 617).